

חצא

כִּי תַּצָּא לְמַלחֲמָה עַל אֹוּבֵיךְ

ין אנהויב פרשה שטייט: "כִּי תַּצָּא לְמַלחֲמָה עַל אֹוּבֵיךְ" – אז זו וועסט ארויסגין אין א קאמפ מיט דינע פינט. דבר מען פארשטיין: פארוואס נוצט דער פסוק דעם לשון "על אובייך" וואס מיינט אויף דינע פינט, אונ ניט "עם אובייך" (מיט דינע פינט), אדעוו "נגד אובייך" (קעגן דינע פינט)?

אייז די ערקלעונג אין דעם:

דער פסוק אייז לא מרמז אויף דער מלחמה וואס איד דארפ פירן מיט זיין אמת'ן פינט – דער יצר הרע.

וואס א אידיש קינד קען אמאָל פרעגן:
עד לעבעט דאָך צווישן גוים, וואס ניט נאָר זיינען זיי ניט מקיים תורה ומצוות נאָר עס זיינען דאָ אָזעלאָכע וואס זיינען "אֹוּבֵיךְ" – פינט פון אידן;
זיי זוכן שטערטן אָ אידן אוּ עד זאל ניט מקיים זיין תורה און מצוות.

און דערנאנך קומט דער אמת'עד פינט פון אָ אידן – דער יצר הרע – וואס זיין אויפגאָבע אייז צו אויספֿרוֹאָוּן אָ אַידִיש קינד און זען אָוּבֵיךְ עד קען אִים אַיִנְרַיְידַן ניט צו אויפֿרְן זיך ווי אָ אַידִיש, אָוּנְן בְּרַעֲנֶגֶט אָ רַאיְיַה פון דִּי גּוֹיִים אַרְוּם אִים, אָז פּוֹנְקַט ווי זיִ עַסְנוּ ניט קִיְּין כְּשָׂרֵךְ, אָזְוֵי אָוּיךְ זאל עד פָּרָזְזָן ניט קִיְּין כְּשָׂרֵךְ מאָכָל.

דער יצר הרע אייז אָ פָּאַכְמָאָן אין זיִין אָרְבָּעַט. אָמָּאָל בָּאוֹיְזָט עַד זִיךְ נִיט וַיְיַ אָ פִּינְט נָאָר וַיְיַ אָ בָּאַלְּיְבָטָעַר חַבָּר
--

נאך מערכ:

דער יוצר הרע איז און "אומן" – אַ פָּאַכְמָאָן אִין זַיִן אַרְבָּעַט.
קומט ער אַמְּאָל צוֹגִינֵין אָוֹן בָּאוּווִיזֶט זַיִק נִיט וּוּי אָן "אוֹיבּ" (אַ
פִּינְט) נָאָר וּוּי אָן "אוֹהָבּ" (אַ בָּאַלִּיבְטָעָר חָבָר); ער גַּעֲפִינְט זַיִק
אִין דָּעַד "לִינְקָעָר" זַיִט פָּוּן הָאָרֶץ אָוֹן בָּאוּווִיזֶט זַיִק וּוּי ער וּוּאַלְט
גַּעֲוֹעַן אַ "יִצְחָר טָובּ" וּוּאָס זַוְכָּט בָּעַסְעָר מַאֲכָן. וּוּאָס דָּאָס אִין דִּ
גַּעֲשָׁטָע שְׁלַעַכְתָּס וּוּאָס מַקְעָן טָאָן צַו אַ מַעֲנְטָשָׂן, צַו
פָּאַרְשְׁטָעָלָן זַיִק וּוּי אַ גּוֹטָעָר פְּרִינְט אָוֹן אִם
שְׁלַעַכְתָּס טָאָן.

בָּאַלְד וּוּי ער גַּיִט
אַרְדּוֹיס צַו דָּעַד
מַלְחָמָה קָעָגָן זַיִן
יַצְחָר הָרָע – וּוּעָדָט
עַד שָׁוֵין
אוֹפְּגָעָהוּבִּין אָז ער
אַיִל הַעֲכָר פָּוּן זַיִן
אוֹיבּ

טָעַנְהָט אַ אַיְדִישׁ קִינְד צַו זַיִן מַחְנָךּ, צַו זַיִן
טָاطָן אָוֹן מַאמְעָן: וּוּי אִיז מַעְגָּלָעָד צַו אוֹיסְהִיטָן
זַיִק פָּוּן דָּעַם יִצְחָר הָרָע? וּוּי קָעָן אַיךְ זַיִק
פָּאַנְאַנְדָּעָרְקָלִיבִּין צַי דָּאָס אִיז אָן עַצָּה פָּוּן מַיִן
יִצְחָר טָוב אַדְעָר פָּוּן מַיִן יִצְחָר הָרָע?

אָוּבָעָרְשָׁטָן: נָאָך וּוּאָס הָאָט ער בְּכָל גַּעַדָּרְפָּט
אִים בָּאַשָּׁאָפָן מִיט אַ יִצְחָר הָרָע? סְעוּוֹלָט בָּעַסְעָר גַּעֲוֹעַן וּוּעַן ער
הָאָט בְּלוּזִי אַ יִצְחָר טָוב, אָוֹן אַנְשָׁטָאָט צַו דָּאַרְפָּן זַיִק אַרְיִינְלִיְּגָן אִין
דִּי טָעַנוֹת פָּוּן אַ יִצְחָר הָרָע, וּוּעַט ער בָּעַסְעָר אַוִּיסְנוֹצָן דִּי צִיּוֹת!
אוֹיפּ לְעַרְנָעַן תּוֹרָה אָוֹן מַקִּים זַיִן מַצּוֹּות!

אוֹיפּ דָּעַם זַאְגָט דָּעַר פְּסָוק "כִּי תַצָּא לִמְלָחָמָה – עַל אוֹיבּךְ":

דָּעַר אַוִּיבָעָרְשָׁטָר זַאְגָט אַ אַיְזָן, אַמְתָה טָאַקָּע דַו מַוְזָּט
אַרְוִיסְגִּיּוֹן פִּירָו אַ קָּאַמְפָר קָעָגָן דָּעַם יִצְחָר הָרָע, אַבָּעָר וּוּיסָן דָּאַרְפָּן
מַעַן, אָז בָּאַלְד וּוּי ער גַּיִט אַרְדּוֹיס צַו דָּעַר מַלְחָמָה, אִין דָּעַם רְגָע
וּוּאָס ער בָּאַשְׁלִיסָט צַו קָעַמְפָן קָעָגָן זַיִן אַמְתָן פִּינְט, זַיִן יִצְחָר
הָרָע – וּוּעָרְט ער שָׁוֵין אוֹפְּגָעָהוּבִּין אָז ער אִיז "עַל אוֹיבּךְ",
הַעֲכָר פָּוּן זַיִן אוֹיבּ;

באלד אין אנהויב פון דער מלכמַה איז ער העכער און
שטייךער פון דעם יצר הרע, ובמיילא האט ער אינגעאנצַן ניט
וואס צו מורה האבן פון דעם יצר הרע. ער קען אויסניצַן יעדער
רגע אויף לערנען תורה און מקיים זיין מצוות און האט כל ניט
וואס צו נתפָעל ווערטן פון דעם יצר הרע!

פונקט ווי מיר זעען אין א גשמיוט' דיקער מלכמַה, איז בשעת
מען געפינט זיך העכער פונעם פײַנט, איז זיינער גראַנג אים צו
מנצח זיין.

(ד' אלול תש"נ)

1) תצא כא, י. 2) ראה אור התורה להגמה צדק פרשת ראה ע' תעט, מאמר דיה כי תצא תשפ"ה. ראה ליקוטי תורה פרשנתנו לה, ריש ע"ב. 3) ראה שבת קה, ב. 4) ראה בדבר רבת פכ"ב, ח. תניא ריש פרק ט.